

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale di Bergamo (Włochy) w dniu 24 listopada 2014 r. – postępowanie karne/Andrea Gaiti i in.

(Sprawa C-534/14)

(2015/C 034/15)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale di Bergamo

Strony w postępowaniu głównym

Andrea Gaiti, Sidi Amidou Billa, Joseph Arasomwan, Giuseppe Carissimi, Sahabou Songne

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE, analizowane również w świetle zasad ustanowionych w wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 16 lutego 2012 r. [w sprawach połączonych C-72/10 i C-77/10], należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie ogłoszeniu przetargu na koncesje o czasie trwania krótszym od koncesji przyznanych w przeszłości?
- 2) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE, analizowane również w świetle zasad ustanowionych wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 16 lutego 2012 r. należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie temu, aby wymóg dostosowania czasu wygaśnięcia koncesji stanowił odpowiednie uzasadnienie dla krótszego w porównaniu z koncesjami przyznanymi w przeszłości, czasu trwania koncesji objętych przetargiem?
- 3) Czy art. 49 i nast. oraz art. 56 i nast. TFUE, analizowane również w świetle zasad ustanowionych wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 16 lutego 2012 r. należy interpretować w ten sposób, że postanowienia te stoją na przeszkodzie dla wprowadzenia obowiązku nieodpłatnego zbycia użytkowania środków materialnych i niematerialnych majątku, które tworzą sieć zarządzania grammi i ich przyjmowania w wypadku zakończenia działalności, z powodu upływu końcowego terminu ważności koncesji lub z powodu decyzji o jej wygaśnięciu lub odebraniu?

Skarga wniesiona w dniu 25 listopada 2014 r. – Komisja Europejska/Wielkie Księstwo Luksemburga

(Sprawa C-536/14)

(2015/C 034/16)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Hottiaux, L. Nicolae, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Wielkie Księstwo Luksemburga

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że:

- nie przeprowadzając i nie notyfikując analiz rynków 7 i 14 określonych w zaleceniu 2003/311/WE⁽¹⁾ oraz analiz rynków 1 i 6 określonych w zaleceniu 2007/879/WE⁽²⁾ w terminie trzech lat od przyjęcia poprzednich środków dotyczących tych rynków i nie notyfikując Komisji uzasadnionej propozycji przedłużenia tego terminu,

— oraz nie zwracając się do BEREC z wnioskiem o pomoc w zakończeniu analiz tych rynków,

Wielkie Księstwo Luksemburga uchybiło zobowiązaniom, które na nim ciążyą na mocy art. 16 ust. 6 i 7 dyrektywy 2002/21/WE⁽³⁾ Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywa ramowa), zmienionej dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE⁽⁴⁾ z dnia 25 listopada 2009 r.;

— Obciążenie Wielkiego Księstwa Luksemburga kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W pierwszym rzędzie Komisja zarzuca Wielkiemu Księstwu Luksemburga brak przeprowadzenia i notyfikowania, po pierwsze, analiz rynków 7 i 14 określonych w zaleceniu 2003/311/WE oraz, po drugie, analiz rynków 1 i 6 określonych w zaleceniu 2007/879/WE w terminie trzech lat od przyjęcia poprzednich środków dotyczących tych rynków.

W drugim rzędzie Komisja zarzuca Wielkiemu Księstwu Luksemburga, że nie zwróciło się do BEREC z wnioskiem o pomoc w zakończeniu analiz tych rynków i w przyjęciu niezbędnych środków regulacyjnych.

⁽¹⁾ Zalecenie Komisji 2003/311/WE z dnia 11 lutego 2003 r. w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze łączności elektronicznej podlegających regulacji ex ante zgodnie z dyrektywą 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (Dz.U. L 114, s. 45).

⁽²⁾ Zalecenie Komisji 2007/879/WE z dnia 17 grudnia 2007 r. w sprawie właściwych rynków produktów i usług w sektorze łączności elektronicznej podlegających regulacji ex ante zgodnie z dyrektywą 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (Dz.U. L 344, s. 65).

⁽³⁾ Dz.U. L 108, s. 33.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 337, s. 37.

Skarga wniesiona w dniu 26 listopada – Komisja Europejska/Republika Finlandii

(Sprawa C-538/14)

(2015/C 034/17)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: I. Koskinen i D. Martin)

Strona pozwana: Republika Finlandii

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie, że Republika Finlandii, nie wyznaczając organu właściwego do realizacji w dziedzinie życia zawodowego założeń przyjętych w art. 13 dyrektywy Rady 2000/43/WE z dnia 29 czerwca 2000 r. wprowadzającej w życie zasadę równego traktowania osób bez względu na pochodzenie rasowe lub etniczne⁽¹⁾ i nie zapewniając faktycznego wykonania tych założeń, uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 3 ust. 1 i art. 13 wspomnianej dyrektywy.

— obciążenie Republiki Finlandii kosztami postępowania.